

ZÁSADY ORGANISACE A VEDENÍ OBRANNÉHO BOJE ZA POUŽÍVÁNÍ ATOMOVÝCH ZBRANÍ

Podplukovník Josef Jindra

Nové bojové prostředky, zvláště atomové, a jejich možnost použití k bojovým účelům, hluboce zasahují do všech druhů bojové činnosti našich vojsk. Je-li tedy třeba, aby všichni příslušníci armády dokonale ovládali všechny prostředky protiatomové ochrany a uměli činit spolehlivá opatření proti atomovému napadení nepřítelem, jakož i dovedně využívat účinků a výsledků vlastních atomových zbraní v útočném boji, je na druhé straně nutno, aby dovedli správně organisovat a vést i obranný boj za používání atomových zbraní a jiných nových bojových prostředků.

Cílem tohoto článku je proto seznámit velitele a štáby s některými zvláštnostmi zásad organisace obranného boje a dát jim návod k další tvůrčí práci, k dalšímu rozvíjení a doplňování taktických zásad, neboť jediné takovýto způsob práce je podle slov soudruha ministra cestou, po níž musí jít v současné době celá armáda.

1. O zásadách organisace obrany

Účelem obranného boje je zabránit nepříтели použít atomových zbraní, zastavit jeho útok s hlavním důrazem na směr, kde nepřítel použil atomových zbraní, způsobit mu ztráty vlastními atomovými zbraněmi, nebo ho zničit, aby byly vytvořeny výhodné podmínky pro přechod k rozhodnému útoku.

Toho se dosahuje hlavně

- včasným zjištěním prostředků atomového napadení nepřítele všemi druhy průzkumu;
- důkladnou připraveností vojsk a bojové techniky s hlediska protiatomové a protichemické ochrany;
- dovedným využitím výsledků vlastních atomových zbraní;
- důkladnou a spolehlivou organisací protivzdušné obrany.

Soudobá obrana musí být organisována a budována jinak nežli s hlediska možnosti nepřátelského atomového a chemického napadení a musí spolehlivě zabezpečit úpornost vojsk v boji a jejich dokonalou připravenost k vedení dlouho trvajícího obranného boje, dovedně organisovaný systém paleb všech druhů, především dělostřeleckých a minometných, v souladu s plánem vlastních atomových zbraní a spolehlivě organisovanou protiatomovou ochranu a zabezpečení vojsk prostředky protiatomové a protichemické ochrany.

Tu však je nutno pamatovat na jednu nezbytnou podmínku, a to, že čelit atomovému napadení a dosáhnout úspěchu v těchto nových podmínkách bojové činnosti mohou jen vojska dobře vycvičená, která prakticky zvládla všechna opatření, jichž si nový způsob bojové činnosti vojsk vyžaduje.

Odolnosti obrany se dosahuje rovněž hlubokým členěním obrany, t. j. vybudováním několikapásmové obrany a rozmístěním obranných po-

stavení do hloubky v každém pásmu, aby úderem atomové zbraně na jedno z takových postavení nebyla najednou vyražena živá síla a technika, rozmístěná na dalších postaveních.

Hluboko členěná bojová sestava útočnicka vyžaduje i hlubokého rozmístění bojové sestavy obránce. Z toho důvodu musí velitel připravující obranu vyčlenit silné druhé sledy a zálohy všech druhů, dovedně je v hloubce jednotlivých postavení a pásem rozčlenit a rozmístit mimo nebezpečné prostory možného nepřátelského atomového napadení za tím účelem, aby mohl být v hloubce obrany postupně vytvářen odpor na ohrožených směrech a mohlo být zabezpečeno provádění rychlých a silných protiztečí, jakož i provedeno rychlé vystřídání nebo doplnění bojových sestav těch útvarů, které byly vystaveny nepřátelskému atomovému napadení.

Důležitou podmínkou odolnosti soudobé obrany a její aktivity, která vyplývá nejenom z rychlejšího spádu nepřátelského útoku, ale která je vyjádřena zejména aktivním použitím vlastních atomových zbraní.

Hovoříme-li o protidělostřeleckém rázu soudobé obrany, máme především na mysli spolehlivé ukrytí živé síly a techniky před účinky nepřátelského atomového dělostřelectva vybudováním dostatečného množství odolných krytů a úkrytů, pozorovaten a stanovišť a jejich dokonalé maskování.

Naše obrana musí být dále protiatomová, t. j. schopná zabezpečit vojska a bojovou techniku před účinky nepřátelských atomových zbraní a udržet je v stále bojové pohotovosti. Toho dosahujeme

- organizací nepřetržitého průzkumu k zjištění příprav nepřítele k použití atomových zbraní nebo jiných prostředků hromadného ničení;
- provedením všech opatření k uvědomění vojsk o nebezpečí nepřátelského atomového napadení, k jeho zmaření, k ochraně před účinky nepřátelských atomových zbraní a k odstranění následků atomového napadení;
- hlubokým učeněním obrany do hloubky a dovedným rozmístěním vojsk a bojové techniky;
- ženíjnou úpravou terénu s hlediska protiatomové ochrany a dovedným maskováním vojsk a bojové techniky;
- aktivní obranou proti nepřátelským nosičům atomových zbraní a vhodným použitím vlastních atomových zbraní a jiných zbraní hromadného ničení;
- vysokou politicko-morální výchovou vojsk.

I nadále platí zásada, že soudobá obrana musí být protitanková, t. j. schopná odrazit hromadné zteče nepřátelských tanků, a proniknou-li do hloubky, zničit je. Potřeba spolehlivé protitankové obrany je diktována taktikou nepřítele, který bude používat k dosažení rychlého průlomu naši obrany značných sil svých tanků zpravidla na těch směrech, kde použil atomových zbraní. Použití atomových zbraní je pravděpodobné v celé hloubce obrany a proto je také protitankovou obranu nutno organisovat do celé její hloubky.

Více než kdy jindy vystupuje v soudobých podmínkách do popředí protivzdušný ráz obrany, který záleží v organizaci takové protivzdušné obrany, která bude s to odrazit hromadné údery nepřátelského letectva, a to zejména nosičů nepřátelských atomových pum, způsobit jim značné ztráty a zmařit jejich úder. Důraz je nutno klást nejen na aktivní, ale

i na pasivní protivzdušnou obranu. Je třeba dokonale organisovat hláskou službu, umět se rychle zakopávat a naučit se bojovat v noci. Kromě toho je nutno pamatovat na organisaci zdravotnické a veterinární pomoci a protipožárních opatřeních všech druhů.

Nezdočnost obrany rovněž zabezpečuje nepřetržitá a důsledná politická práce, jejímž cílem je zabezpečit neustálou výchovu, přesvědčování a vysvětlováním vysokou morálně politickou hodnotu a bojeschopnost vojsk, která je nezbytnou podmínkou úspěchu bojové činnosti za používání zbraní hromadného ničení.

Z toho, co bylo uvedeno, vyplývá, že organisace obrany za použití zbraní hromadného ničení klade na všechny velitele, štáby a vojska zvýšené požadavky a že jenom svědomitá a uvědomělá práce nás všech, a to jak při přípravě důstojníků, tak i při výcviku vojsk je nám zárukou, že naše obrana obstojí i proti takovému útoku, jakým bude útok za použití zbraní hromadného ničení.

2. Použití druhů vojsk v obranném boji

Velký ničivý účinek zbraní hromadného ničení nutně má vliv na veškerou činnost velitelů, štábů a vojsk, vyvolává potřebu změny některých taktických zásad, mění do značné míry způsob použití druhů vojsk a týlu v boji, vyvolává podstatně zrychlení činnosti vojsk, vyžaduje zlepšení sladčnosti práce štábů a zkrácení přípravy a organisace boje, a proto si vynucuje nové formy a způsoby boje.

Jaké jsou tedy zvláštnosti použití druhů vojsk v obranném boji?

a) Pěchota

Pěchota v součinnosti s jinými druhy vojsk rozhoduje každý boj, tedy i obranný boj. Tu však je nutno mít na zřeteli, že právě pěchotě za používání atomových zbraní připadá nejdůležitější úkol a že od ní je vyžadováno maximální fyzické a morální vypětí. Svůj úkol může splnit jen pěchota dobře připravená a vycvičená v protiatomové ochraně. Je proto naší povinností, abychom již výcvik jednotlivého bojovníka a výcvik velitelů a štábů zaměřili nejenom k důkladnému poznání bojových vlastností zbraní hromadného ničení a jejich použití, ale důkladně a prakticky se obeznámili se všemi prostředky a způsoby ochrany proti nim. Kontrola právě této činnosti musí se stát začátkem naší každodenní práce. I když pěchotě připadá v soudobých podmínkách ten nejdůležitější úkol, nesmíme zapomenout na to, že soudobý boj je bojem vševojskovým a že úspěchu v něm je možno dosáhnout jen společným úsilím všech druhů vojsk.

b) Tanky a samohybná děla

Tankosamohybných pluků divise se používá v obraně podle zásad ustanovení našich řádů, t. j., že se některé jednotky podřizují velitelům pluků k zesílení protitankové obrany a ostatní tanky a samohybná děla tvoří tankovou zálohu velitele divise. U střeleckých divisí budou tankové zálohy tvořeny zpravidla, a to z toho důvodu, aby byla zvýšena aktivnost obrany a důraznost protiztečí druhých sledů. Tankům a samohybným dělům, které jsou v záloze, určují se pásma k manévru a čáry rozvinutí k odražení útoku nepřátelských tanků, a to v těsné součinnosti s protitankovou zálohou. Za používání atomových zbraní bude tedy boj

s nepřátelskými tanky hlavním úkolem tankových záloh, zejména na těch úsecích obrany, které jsou nejvíce vystaveny nepřátelskému atomovému napadení.

c) Dělostřelectvo

Za používání atomových zbraní není úloha dělostřelectva nikterak zmenšena a dělostřelectvo zůstává i nadále hlavní palebnou a údernou silou naší armády. Naopak, jeho úloha se ještě zvýšila, neboť jeho úkoly byly rozšířeny o boj proti nepřátelským atomovým zbraním, a pokud jde o plánování a pružnost práce, jsou v nových podmínkách kladeny na dělostřelectvo vysoké požadavky. Tím, že se dělostřelectva bude používat nejenom jako aktivního prostředku boje proti nepřátelským atomovým zbraním, ale i jako prostředku k vlastnímu použití atomových zbraní, jeho význam se ještě daleko rozšíří.

Co se týká rozčlenění a rozmístění bojové sestavy dělostřelectva, platí pro ně stejná zásada jako pro bojové sestavy střeleckých útvarů (svazků). Palebná postavení dělostřelectva je třeba rozmisťovat do větší hloubky a šířky s úkolem co nejúčinněji dělostřelecky zabezpečit obranný boj. Rozptýlení bojové sestavy dělostřelectva nesmí však být na újmu dostřelu a velení dělostřelectvu. Proto je nutno rozmisťovat dělostřelectvo především podle ráží, a co do šířky, jednotlivé oddíly 1 až 1 a půl km od sebe.

Pro tvoření dělostřeleckých skupin platí v plné míře ustanovení našich řádů. Od střeleckého sboru výše je však nutno tvořit i dělostřelecké zálohy s dostatečným množstvím protitankového, kanonového a houfní-cového dělostřelectva, určených k doplnění dělostřelectva vyřazeného atomovými údery, a to až do plukovních dělostřeleckých skupin a plukovních dělostřeleckých protitankových záloh vto.

V armádní dělostřelecké skupině, je-li dostatek dalekonosného dělostřelectva, tvoří se skupina daleké činnosti, určená hlavně pro boj proti atomovým zbraním nepřitele.

Co se týká protiletadlového dělostřelectva, nabývá v nových podmínkách zvláštního významu. Jemu připadá hlavní úkol boje proti nepřátelským nosičům atomových pum a bezpilotním prostředkům vzdušného napadení. Z tohoto důvodu dostává střelecký sbor pro organizaci protivzdušné obrany celou protiletadlovou divisi jako posilový prostředek. Přitom se však sestava protiletadlového dělostřelectva nebude rozšiřovat do hloubky a do šířky, nýbrž zvýší se hustota, zejména na hlavních směrech, tam, kde je největší možnost nepřátelského atomového napadení.

Dělostřelecké protitankové zálohy jsou od pluků výše součástí bojové sestavy a za používání atomových zbraní se zesilují na všech stupních.

Za používání atomových zbraní se značně zvyšuje význam dělostřeleckého průzkumu, který se musí zaměřit na zjištění všech údajů o nepřátelském atomovém dělostřelectvu, jeho palebných postaveních, zjistit dobu jeho přesunu a zaujímání palebných postavení.

Plánování dělostřeleckého zabezpečení obranného boje bude prováděno podle dosud platných zásad, avšak i tu je nutno vzít v úvahu nové podmínky vedení obranného boje, vyplývající z použití atomové zbraně.

Protipříprava bude zpravidla zahajována shozemím atomové pumy. To znamená pro dělostřelecké štáby, aby dělostřelecké palby plánovaly v soulase s plánem použití vlastních atomových zbraní a jejich před-

pokládáných výsledků. Dělostřelecké zabezpečení obranného boje musí tedy zahrnovat všechny varianty, které plánuje vševojskový velitel k uskutečnění svého zámyslu, a svoji bojovou sestavu musí uspořádat tak, aby nedošlo ani na chvíli k zmenšení síly dělostřeleckého úderu.

d) Ženíjní vojsko

Při přípravě obrany a hlavně při jejím zabezpečení je nutno mít na zřeteli, že musí udržet a odrazit na úsecích průlomu nápor tisíců nepřátelských tanků a samohybných děl, útočících za podpory velkého množství letectva s využitím účinků atomového a chemického napadení nepřítele.

Kromě toho značná hloubka obrany, větší šířka obranných rajonů, úseků a pásem a jiné požadavky na ženíjní zabezpečení obrany s hlediska protiatomové ochrany vojsk a bojové techniky kladou na ženíjní vojsko zvýšené požadavky, vyžadují zlepšení organizace ženíjních útvarů a jednotek, zvýšení dosavadních norem zesílení jednotek, útvarů a svazků, zavedení nové techniky a zmechanisování většiny ženíjních prací, zvýšení pohyblivosti ženíjních jednotek, zkvalitnění jejich výcviku a zlepšení plánování ženíjního zabezpečení.

Tyto požadavky už samy ukazují, jak značný je význam ženíjního vojska a že se žádný boj a žádná operace neobejde bez aktivní účasti ženíjního vojska a jeho moderní techniky.

Ženíjní zabezpečení bojové činnosti za použití atomových zbraní kromě dosavadních úkolů zahrnuje:

- ženíjní průzkum k využití terénu s hlediska protiatomové ochrany;
- budování objektů, velitelských stanovišť, spojovacích uzlů, vodních stanic a zařízení pro ukrytí vojsk a bojové techniky s hlediska protiatomové a protichemické ochrany;
- odmořování postavení, cest, průchodů a jednotlivých úseků terénu a vody;
- zesílení opatření proti požáru;
- zabezpečení bojové činnosti vojsk v prostorech atomových úderů a požárů, způsobených atomovými zbraněmi;
- budování polí ženíjně chemických zátarasů.

Všechna ženíjní zařízení musí plně chránit před účinky tlakové a tepelné vlny a pronikavé radiace. Část úkrytů (dva až tři na každou střeleckou rotu) musí být vybudovány jako protiatomové a vybaveny filtračním a ventilačním zařízením, aby chránila vojska nejenom proti účinkům atomové pumy, ale i proti látkám otravným.

Zvláštní pozornost je nutno věnovat budování velitelských stanovišť a spojovacích uzlů, které musí být úplně zakopány. Rovněž všechna bojová technika musí být ukryta v okopech a zamaskována.

Pohyblivý odřad zatarasovací je od divise výše součástí bojové sestavy a včleňuje se do něho jednotky ženíjního vojska s minami, s nízkými zátarasy a s jinými zatarasovacími prostředky na obrněných transportérech nebo na terénních vozidlech, zaminovací tanky a plamenomety.

Odřad k zabezpečení pohybu se v obranném boji zpravidla netvoří. Mám však zato, že bude nutno vytvořit odřad k zabezpečení pohybu u mechanisované divise druhého sledu sboru pro zabezpečení provedení protiztečí.

U střeleckého sboru se v obranném boji tvoří též ženijní záloha v síle nejméně jednoho ženijního praporu, jejímž úkolem je zesílení jednotek divisi prvního sledu v průběhu obranného boje.

e) Chemické vojsko

Hlavním úkolem chemického vojska za používání atomových a chemických zbraní je organisovat a uskutečňovat všechna opatření k zabezpečení vojsk před účinky nepřátelských atomových a chemických zbraní za tím účelem, aby byla zachována nezdolnost obrany a plná bojeschopnost vojsk. Význam chemického vojska v obraně vzrostl též vzhledem k možnému použití chemických prostředků současně s atomovou zbraní.

Chemické vojsko však nebude provádět jen pasivní opatření, nýbrž bude za pomoci dělostřelectva a letectva aktivně používat chemických zbraní k umlčení nebo zničení živé síly a k zamoření terénu a bojové techniky nepřítele.

Chemické vojsko má pro použití chemické zbraně chemický zatařovací prapor vybavený bojovými vozidly k zamoření terénu trvalými otravnými látkami, chemické fugasy plněné otravnými látkami, jakož i dýmovníky s dýmem k zamoření ovzduší. Těchto prostředků používá chemické vojsko k vytváření hlubokých a do šířky členěných polí chemických zátarasů. V obraně je výhodné použít dýmovníček s jedovatým dýmem nebo dráždivých otravných látek, které nepřítele vyčerpávají a snižují jeho bojeschopnost. Ačkoli bude v obranném boji používáno chemického zatařovacího praporu převážně k vytváření chemických a ženijních chemických zátarasů, jakož i k zamořování ovzduší, bude kromě toho provádět dělostřelectvo a letectvo překvapivě a hromadně chemické přepady. Rozumí se samo sebou, že při použití chemických zbraní v obranném boji bude mít velký význam počasí, které často rozhodne o tom, zda bude nejenom výhodné, ale vůbec možné použít chemických zbraní.

Je nutno také si uvědomit, že použití chemické zbraně je nutno plánovat se zřetelem na použití atomových zbraní a že chemický úder má být veden na živou sílu a bojovou techniku nepřítele, která nebyla zasažena atomovým úderem, nebo na ty síly a prostředky nepřítele, které jsou určeny k vyplnění mezer v bojové sestavě po našem atomovém úderu nebo vyslané k odstranění následků.

f) Vojenské letectvo

Nejdůležitějším úkolem letectva v obraně je podporovat boj pozemního vojska. Vojenské letectvo je určeno ke společné činnosti s ostatními druhy vojsk, plní však s úspěchem i samostatné úkoly.

Za používání atomových a chemických zbraní se však dosavadní úkoly letectva značně rozšiřují, a to:

- letectvo je hlavní silou zabezpečující použití atomových zbraní a též zmaření a odrazení atomového napadení nepřítelem;
- letectvo je důležitým prostředkem použití chemických zbraní;
- letectvo je hlavním prostředkem ničení nepřátelského atomového dělostřelectva.

Jedním z důležitých úkolů letectva bude organisace protiatomové a protichemické ochrany letišť a leteckých zařízení, jakož i výcvik vojsk v používání všech prostředků protiatomové a protichemické ochrany, v hygienické očištění osob a deaktivaci letecké techniky.

g) Spojovací vojsko

Za používání atomových zbraní zvyšuje se význam spojovacího vojska. Značná šířka a hloubka obrany, rozptýlení bojové sestavy, zvýšená aktivnost obrany a rychlost změn jednotlivých situací staví před spojovací vojsko úkoly, které by bylo možno plnit s dosavadním vybavením jen s mimořádným vypětím sil a po krátkou dobu.

Přes to, že taktické zásady pro použití spojovacího vojska a zásady organisace spojení zůstanou i nadále v platnosti, atomové zbraně vyvolávají potřebu změny organisace spojovacích jednotek a jejich vybavení, vyžadují motorisaci a mechanisaci, zlepšení kvality spojovacího materiálu, zjednodušení práce a zkvalitnění provozu.

Za používání atomových a chemických zbraní nabývá zvláštního významu spojení radiem a pohyblivými pojítky, zvláště letouny, vrtulníky, bojovými a obyčejnými vozidly. Jak nám zkušenosti ukazují, není doposud otázkám zabezpečení nepřetržitého radiového spojení věnována taková pozornost, jaké by bylo třeba v současných podmínkách rychle se měnících situací. Je proto nutné, abychom si všichni v nejbližší době osvojili všechny zásady použití radiových pojítek a utajení velení.

Zvětšené hloubky a šířky obrany jednotek útvarů a svazků zvětšují i vzdálenosti mezi velitelskými stanovišti a pozorovatelnami, které nebude vždy možno překlenout doposud přidělenými typy radiových stanic. Bude proto nutné v některých případech změnit typy doposud předepsaných radiových stanic za typy s větším dosahem. Kromě toho bude třeba zlepšit pohyblivost pojítek zavedením obrněných vozů, zrychlit stavbu vedení a v obraně budovat vždy několik oklikových spojovacích směrů, a vedení zaorávat pomocí vhodných strojů, aby nepřítel nemohl jedním atomovým úderem narušit celý systém spojení.

Všichni příslušníci spojovacích jednotek a útvarů musí dodržovat všechna předepsaná opatření protiatomové ochrany o ukrytí živé síly a techniky a umět dovedně používat všech prostředků ochrany proti nepřátelským atomovým a chemickým zbraním.

3. Protiatomová ochrana vojsk a bojové techniky

Nebudu rozbírat jednotlivé otázky bojového zabezpečení vojsk a bojové techniky za používání atomových zbraní ani nebude podrobně rozbírat otázky protiatomové ochrany, které jsou nám všem známy.

Vzal jsem si však za úkol objasnit pojem protiatomové ochrany, neboť jak zkušenosti ukazují, otázka ta není dosud jasná, není jasný celý hluboký rozsah protiatomové ochrany a jsou dosud názory, aby vojska a štáby byly cvičeny jednak za používání atomových zbraní, jednak také jen s hlediska protiatomové ochrany, t. j. tehdy — je-li očekáván úder nepřítele.

Protiatomová ochrana zahrnuje

- uvědomění vojsk o nebezpečí atomového napadení a vyhlašování nebezpečí atomového napadení vojskům;
- vedení nepřetržitého radiačního průzkumu;
- ženíjní úpravu terénu s hlediska protiatomové ochrany a využití jeho přirozených ochranných vlastností;
- odstranění následků atomového napadení.

To však není všechno. Podle mého názoru zahrnuje protiatomová ochrana ještě všechna opatření operačně taktického rázu, která bylo nebo bude třeba provést vzhledem k použití atomových zbraní.

V obraně jsou to

- hluboké učlenění obrany a široké obranné rajony, úseky a pásma;
- rozmístění bojové sestavy do větší hloubky a šířky a její rozptýlení;
- vytvoření záloh všech druhů s úkolem obnovit narušené bojové sestavy zesílením nebo vystřídáním vojsk prvního sledu, která byla vystavena účinkům atomového napadení;
- zlepšení organizace jednotek a útvarů, zejména speciálních druhů vojsk (ženijního, protiletadlového, spojovacího, chemického) a jejich vybavení, aby byly s to s úspěchem čelit nepřátelskému atomovému napadení;
- intenzivní výcvik a školení všech příslušníků armády o způsobech bojového použití atomových zbraní nepřítelem a vlastních atomových zbraní a s tím souvisejících otázek protiatomové ochrany vojsk a bojové techniky;
- rozmanitost použití druhů vojsk v souhlase s podmínkami vytvořenými možností nepřítele používat atomových zbraní;
- důkladnější organizaci součinnosti a plánování obranného boje a jednotlivých jeho údobí v několika variantách;
- zvýšení požadavků na všechny druhy průzkumu;
- dokonalejší vybavení jednotek, útvarů a svazků vlastního letectva a protiletadlového dělostřelectva.

Jak je z toho, co bylo uvedeno vidět, všechny tyto otázky těsně souvisí s protiatomovou ochranou, neboť jsou důsledkem možnosti nepřátelského atomového napadení. Když tedy podrobně rozebereme všechny otázky a dáme jim místo, které jim v přípravě, organizaci a vedení boje náleží, zjistíme, že jsme s hlediska protiatomové ochrany učinili všechno, co na dosavadním stupni vývoje bojového použití atomových zbraní a ochrany proti nim bylo možno učinit. Zjistíme však také, že jsme neučinili to hlavní, a to je vlastní použití atomové zbraně.

Zbývá proto vyjasnit otázku, zda aktivní použití vlastních atomových zbraní je součástí protiatomové ochrany, či nikoliv. Myslím, že je, a pokusím se svůj názor odůvodnit.

Atomové zbraně jsou nové zbraně, které se staly reálnou potřebou armády, tak jako tomu bylo svého času s tanky, dělostřelectvem, letectvem a jinými zbraněmi. Tvrdíme-li proto, že dělostřelecká palba nebo letecké údery proti nepřátelskému atomovému dělostřelectvu nebo letounům nosičům atomových pum nebo vedené s cílem zmařit nepřátelský útok a tím i zmařit nepřátelské atomové napadení, jsou vlastními aktivními opatřeními protiatomové ochrany vojsk a bojové techniky, jistě i atomová puma vlastní, namířená, řekněme, proti týmž cílům a za stejným účelem, nemůže být ničím jiným nežli tím nejúčinnějším aktivním prostředkem protiatomové ochrany vojsk.

Z tohoto důvodu nedělíme výcvik na výcvik za používání atomových zbraní a na výcvik, kdy jenom předpokládáme, že nepřítel použije atomových zbraní. To by znamenalo, že se spokojujeme jednostranným použitím atomové zbraně, což je s politického hlediska naprosto nesprávné. To by znamenalo, že jsme do důsledků nepochopili obsah a smysl protiatomové ochrany, to by nakonec znamenalo, že atomové zbraně nepokládáme za nové zbraně, za reálnou potřebu v soudobém boji.

Protiatomová ochrana není nic jiného než použití vlastních atomových zbraní se všemi důsledky a opatřeními, které tyto nové zbraně vyvolávají a s veškerým systémem těch opatření, která jsou nutná k ochraně vojsk a bojové techniky před nepřátelským atomovým napadením a k udržení jejich bojové pohotovosti. Podle toho je tedy nutno tuto otázku chápat a podle toho je nutno připravovat velitele, štáby a vojska.

Závěr

Ve svém článku jsem se zmínil jen o některých zvláštnostech organizace obranného boje za použití atomových a chemických zbraní a vůbec jsem se nedotkl otázek vedení obranného boje za použití uvedených zbraní. Přesto však je už i z těchto několika odstavců vidět, že soudobá obrana je obranou, kdy je nutno předpokládat použití atomových a chemických zbraní. S tím musí počítat jak velitelé, tak štáby a vojska. Chceme-li umět organisovat obranu odpovídající soudobým podmínkám boje, musíme dosáhnout takové úrovně organizace, vyzbrojení a přípravy vojsk, která odpovídá současnému vývoji vědy a techniky. V souvislosti s tím je třeba hluboce promýšlet všechny otázky soudobého boje, zevšeobecňovat zkušenosti a názory a tím zvýšit bojeschopnost a připravenost celé armády. K tomuto účelu má přispět i tato úvaha.